

[Bjørn Elmquist]

Det andet har at gøre med det, som hr. Pelle Voigt just sagde om det, at Europarådets parlamentariske forsamling holder sin minisession, sin sommersession, i Istanbul. Det har været diskuteret, og det har været kritiseret, men det kan også opfattes positivt og slet ikke som en blåstempling af forholdene dernede. Det giver netop en mulighed for at komme ind og benytte sig af den nyvundne pressefrihed. Derfor ville hr. Pelle Voigt også vide, tror jeg, hvis vi havde snakket lidt mere om dette på forhånd, at der er planer om at bruge nogle af udvalgmøderne, bruge det forhold, at man er dernede, som en åben, offentlig platform, hvor vi kan tage nogle af disse emner op til debat. Der er f.eks. planer om at holde en offentlig høring i det juridiske udvalg om artikel 11 i den europæiske menneskerettighedserklæring om organisationsfrihed og dér invitere repræsentanter for DISC, som jo er udsat for en masseproces, med som deltagere, og vi er sikre på, at den tyrkiske presse vil gengive noget af det, der så fremkommer.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Når hr. Pelle Voigt ikke kan se logikken i at have kontakter med Tyrkiet, modsiger han jo egentlig sin egen politiske indstilling i andre sammenhænge, hvor han mener, det er vigtigt at have kontakter til andre lande, hvor demokratiet måske ikke er perfekt, og mildest talt er demokratiet ikke perfekt – det er der vel ingen der mener her – i Østeuropa, hvor hr. Pelle Voigt lægger stor vægt på at have mangeartede kontakter. Det kunne vi fra borgerlig side ønske at det var muligt for os at have, men det er vi afskåret fra.

Med hensyn til Tyrkiet kan socialistiske og borgerlige politikere af enhver afskygning fra Vesteuropa tage ned og se tingene med egne øjne.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg tror ikke, at jeg, som hr. Fischer sagde, nogen sinde har gjort mig til talsmand for, at Danmark ikke skulle have kontakter med Tyrkiet. Det, jeg sagde, var, at det efter min mening devaluerer en organisation som Europarådet og devaluerer den europæiske

menneskerettighedskonvention, at man tillader den fulde deltagelse af et land, der faktisk systematisk stadig væk praktiserer politisk forfølgelse, national forfølgelse og tortur i sine fængsler. Det var det ene.

Så skal jeg til hr. Bjørn Elmquist sige, at jeg er ganske enig i, at når nu den ulyksalige beslutning om at holde sommersessionen i Tyrkiet er truffet, er det klogt at anvende lejligheden til at gøre opmærksom på en række af disse forhold og også at få bidrag til den diskussion, der finder sted i Tyrkiet. Jeg synes, det er udmærket at anvende lejligheden.

Det, som jeg vender mig imod, og som jeg finder en lille smule uforståeligt, er, at man vil give det tyrkiske militærdiktatur den fjer i hatten og den anerkendelse, som det også er, og som det tyrkiske militærdiktatur i hvert fald vil vide at udlægge denne begivenhed som, at holde sessionen dér. Jeg tror ikke, at hr. Bjørn Elmquist, jeg eller nogen anden, der har beskæftiget sig med disse ting, et sekund kan være i tvivl om, hvordan dette opfattes og vil blive udlagt af den tyrkiske regering, men jeg håber meget på succes for en åben debat med den forbudte og forfulgte fagbevægelse. Jeg håber meget på en succes for f.eks. det juridiske udvalgs bestræbelser for at påpege misforholdene i Tyrkiet og bidrage til en yderligere politisk diskussion om dem.

Stinus (RV):

Der er mange ting at kritisere i Tyrkiet og også mange forhold, vi bør kritisere stærkt, bl.a. fordi vi sammen med Tyrkiet er med i både Europarådet og NATO, men det billede, der tegner sig af Tyrkiet i dag, er ikke så unuanceret, som der lægges op til i det forslag, vi nu behandler.

En af hovedanklagerne mod Tyrkiet er, at der stadig anvendes tortur og finder anden umenneskelig behandling sted i landet. I den udstrækning denne anklage er rigtig – og det er der desværre klare beviser for at den er – er det radikale venstre helt og aldeles enig med forslagsstillerne i deres målsætning. Tortur og anden umenneskelig behandling kan ikke forsvares eller undskyldes.

Vi er derimod ikke enige med forslagsstillerne i, at tilbagetrækningen af klagesagen ved Den europæiske Menneskerettigheds-